

عنوان مقاله:

مدیریت نوآوری و ارتقاء شاخصها

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت و دومین کنفرانس کارآفرینی و نوآوری های باز (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فریده عنصری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه پیام نور

علیرضا بزرگزاده - استاد راهنما و معاونت دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

تحولات فناوری در یک کشور و نیز میزان کارایی شرکتهای درگیر رقابت در عرصه تجارت بین المللی کالاها و خدمات صرفا بستگی به عمکرد بخش تحقیق و توسعه آنها ندارد ب که به نحوه مدیریت و سازماندهی منابع موجود در سطح شرکتی و ملی بستگی دارد. نظام م ی مدیریت نوآوری نظامی است که در آن بخش صوصی ودولتی دانشگاه ها و مراکز علمی و همچنین مؤسسات دولتی برای نیل به هدف یکسانی که همانا تولید ع م و فناوری بومی میباشد با یکدیگر به تعامل می پردازند یا به عبارت دیگر مجموعه ای ام نهادهای مجزا است که بصورت انفرادی یا مشترک در امر توسعه و گسترش فناوریهای جدید فعالیت میکنند و چارچوبی را فراهم میکنند که دولتها در آن چارچوب بتوانند در زمینه فرایند نوآوری سیاست گذاری نموده و آنها را بمورد اجرا بگذارند. ماهیت چنین تعاملی که اهدافی چون ابداع حمایت تامین مالی و یانظارت بر علوم و فناوری های جدید را دنبال می کند میتواند فنی تجاری حقوقی اجتماعی و مالی باشد. هدف این مقاله ارایه تعریفی مجمل ازمدریت نوآوری و معرفی مدلهای مختلف آن جهت ارتقای شاخصهای نوآوری می باشد

کلمات کلیدی:

نوآوری ، شاخص های نوآوری ، علوم و فناوری ، سیاستگذاری مدیریت نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/501435>

